

[Maisted]

gere udplyndring af dem, der bor i parcelhuse. Det lyder i hvert tilfælde godt.

Det er groft, at den danske befolkning og 90 pct. af folketingets medlemmer skal være vidne til en diskussion om en skattereform, hvortil de overhovedet intet kendskab har. Man kunne lige så godt forlange, at blinde skulle diskutere farver. Det er præcis det samme problem, vi har her i folketinget.

De menige folketingsmedlemmer og befolkningen, som er holdt for nar i hele denne sag, må i det mindste forlange, at man fremlægger rids, og hvad det er for aftaler, man diskuterer, og hvad det er for sager, der behandles i folketingssalen. Jeg har aldrig været udsat for i den tid, jeg har været i folketinget, at man diskuterer forslag af nogen som helst art, som ikke er forelagt samtlige folketingets medlemmer. Ønsker man den form for debat, skal det ikke foregå i folketingssalen. Det fortjener befolkningen jo da slet ikke; den er endnu ringere stillet, for dér er det ikke engang 10 pct., der ved, hvad det drejer sig om.

Stavad (S):

Må jeg først sige noget til hr. Erhard Jakobsen om lejeværdien, der ikke kan bringes ind i forhandlingerne. Mig bekendt er det den regering, halvdelen af CDs medlemmer sidder som ministre i, der har taget det ud af forhandlingerne, i og med at man har lagt forslag ned i salen. Det er ikke socialdemokratiet og det radikale venstre, der har taget det ud, men regeringen.

Hr. Erhard Jakobsen sagde noget i sit første indlæg, som jeg synes det ville være interessant at få et svar på. Hr. Erhard Jakobsen sagde, at han som medlem af CD havde lov til at sige hvad som helst om dette under forhandlingsforløbet. Jeg synes, vi må spørge: har hr. Erhard Jakobsen som medlem af et af regeringspartierne ret til at gå ud og skabe tvivl om og give anledning til fejlfortolkning vedrørende et forlig, som er indgået også med CD, fordi CD er medlem af regeringen?

Jeg synes, vi må bede hr. Erhard Jakobsen om at udlægge den tekst, vi i forliget om ejendomsskatterne blev enige med indenrigsministeren om, hvor der står, at de øvrige ejendomsskattespørgsmål, der har været til behandling i kommunaludvalget, tages op til forhandling til efteråret i lyset af de kommu-

naløkonomiske virkninger af skattereformen. Hvad er hr. Erhard Jakobsens udlægning af den tekst? Kan udlægningen være en anden, end at hermed er ejendomsskatterne definitivt ude af forhandlingerne? Hvis hr. Erhard Jakobsen kan læse teksten anderledes, vil jeg gerne høre en bemærkning fra ham.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Også på dette punkt er såvel mit parti som jeg en loyal understøtter af regeringen. Vi holder os ganske til indenrigsministerens udtalelse om denne sag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må sige, det er virkelig yndigt at se hr. Erhard Jakobsen heroppe som en bedre hønemor, der spreder sine vinger ud over parcelhusejerne. Men jeg synes lige, der er grund til at gøre opmærksom på, at det, hr. Erhard Jakobsen kalder et felttog, eller var det et hævntog, mod husejerne i dette land, består, så vidt aviserne har refereret fra forhandlingerne, i, at man er ved at lave en ordning, der betyder, at ejere, hvad enten de tjener 350.000 kr. eller 150.000 kr. om året, får den samme værdi af samme fradrag.

Jeg har også forstået, at man opererer med en overgangsordning for denne virkelig tilbunds gående reform af en størrelsesorden, der hedder 10–12 år. Jeg har også forstået, at det ikke rører særlig meget ved det problem, der består i, at landets lejere fortsat betaler en del af gildet, fordi de jo ikke har noget fradrag.

Jeg må indrømme, jeg har meget svært ved at se, at så beskedne forslag skulle nærme sig den nationale katastrofe, som hr. Erhard Jakobsen nærmest giver udtryk for at det er.

Jeg synes ikke mindst, det er vanskeligt at fatte det og få det ind i hovedet, når man ved, hvad det er for et samfund, vi lever i i 1985. Hvordan i alverden kan man stå og hidse sig op over, at vi giver ens fradrag til folk, og sige, at det skulle være en katastrofe, når vi lever i et samfund, hvor $\frac{1}{4}$ af de enlige forældre må gå på bistandskontoret hvert år for at klare dagen og vejen, hvor vi stadig væk har $\frac{1}{4}$ million medmennesker, der er arbejdsløse, hvor der er over 100.000, der er invalidepensionister, og som ikke engang kan få deltidsarbejde, ikke engang kvarttidsarbej-